

ΤΟ ΜΗΝΥΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

«Ενότητα μέσα από την ορθή πίστη»

Η Κυριακή των Αγίων Πατέρων, που προηγείται της εορτής της Πεντηκοστής, αποτελεί για την Εκκλησία μας, μια ζωντανή μαρτυρία, της σημασίας της ορθής πίστεως και της ενότητας του εκκλησιαστικού σώματος. Τιμούμε τους 318 θεοφόρους Πατέρες της Α' Οικουμενικής Συνόδου, οι οποίοι στη Νίκαια της Βιθυνίας, το 325 μ.Χ., αντιμετώπισαν την αίρεση του Αρείου και διατύπωσαν το Σύμβολο της Πίστεως ως ακριβή και συνοπτική έκφραση της αποστολικής παραδόσεως.

Η ευαγγελική περικοπή της ημέρας, η Αρχιερατική Προσευχή του Κυρίου, μας εισάγει στο μυστήριο αυτής της ολοκληρωτικής ενότητας. Ο Χριστός, λίγο πριν το Πάθος Του, απευθυνόμενος προς τον Πατέρα, παρακαλεί «ίνα ὧσιν ἕν καθὼς ἡμεῖς». Η ενότητα των μαθητών δεν παρουσιάζεται ως ανθρώπινη συμφωνία ή εξωτερική αρμονία, αλλά ως συμμετοχή στη κοινωνία του Αγίου και Τριαδικού Θεού.

Η Εκκλησία, ήδη από την αποστολική εποχή, απειλείται όχι μόνο από εξωτερικούς διωγμούς, αλλά και από εσωτερικές πλάνες που αλλοιώνουν το πρόσωπο του Χριστού. Σε αυτό το πλαίσιο, αναδεικνύεται ο αγώνας των Αγίων Πατέρων, καθώς η σύγκληση της Α' Οικουμενικής Συνόδου δεν υπήρξε μια απλή ιστορική συγκυρία, αλλά συνειδητή απάντηση της Εκκλησίας στην ανάγκη να διαφυλαχθεί η ίδια η αλήθεια της σωτηρίας. Ο Άρειος, αρνούμενος τη θεότητα του Υιού, έθετε εν αμφιβόλω το ίδιο το έργο της Θείας Οικονομίας. Διότι, αν ο Χριστός δεν είναι αληθινός Θεός, τότε ούτε η σωτηρία του ανθρώπου είναι πραγματική κοινωνία με τον Θεό.

Οι θεοφόροι Πατέρες, φωτισμένοι από το Άγιο Πνεύμα, ομολόγησαν με σαφήνεια ότι ο Υιός είναι «Φως εκ Φωτός, Θεός αληθινός εκ Θεού αληθινού», «ομοούσιος τω Πατρί», και ότι η σωτηρία του ανθρώπου στηρίζεται ακριβώς σε αυτή την αλήθεια. Έτσι, το Σύμβολο της Πίστεως δεν είναι απλή διατύπωση, αλλά ζωντανή ομολογία και σαφές όριο της ορθής πίστεως. Γι' αυτό και μέχρι σήμερα η Εκκλησία το προβάλλει λειτουργικά ως κοινή προσευχή, ώστε κάθε πιστός να εντάσσεται στην πίστη των Πατέρων και να ζει μέσα στην ενότητα του Σώματος του

Χριστού. Και πάλι, κατά την διάρκεια της Θείας Λειτουργίας ακούμε «τήν ενότητα τῆς πίστεως καί τήν κοινωνίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος», διαπιστώνοντας πως η ενότητα αυτή, δεν είναι ούτε αυτονόητη, ούτε αποτέλεσμα ανθρώπινης προσπάθειας, αλλά δώρο του Αγίου Πνεύματος που συγκροτεί τους πιστούς σε ένα σώμα, σε μία πίστη, σε μία ζωή εν Χριστώ.. Η πλάνη δεν οδηγεί απλώς σε λάθος γνώμη, αλλά απομακρύνει τον άνθρωπο από την ίδια την πηγή της ζωής.

Οι Ἅγιοι Πατέρες, λοιπόν, δεν ανήκουν απλώς στο παρελθόν της Εκκλησίας, αλλά αποτελούν ζωντανή υπόμνηση ότι η αλήθεια της πίστεως είναι ταυτόχρονα και αλήθεια ζωής. Η Εκκλησία, μένοντας πιστή στην παράδοσή τους, πορεύεται ενωμένη προς την Πεντηκοστή, όπου το Πνεύμα το Ἅγιο φανερώνει την πληρότητα της ενότητος και της αληθείας. Ας παραμένουμε, λοιπόν, σταθεροί στην πίστη των Ἁγίων Πατέρων, ώστε ζώντας και εμείς, μέσα στην αλήθεια και την ενότητα της Εκκλησίας να μετέχουμε στην κοινωνία της αιωνίου ζωής, των τριών Προσώπων του Αγίου και Τριαδικού Θεού και των χριστιανών αδελφών μας.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ Φ. Ν. Θ.

Ιερομόναχος Χρυσόστομος Ζαράρης